

Fidelio, de Beethoven

2 hores i 50 minuts:
I acte 1h i 25' / pausa 35' /
II acte 51'

És l'única òpera que el geni de Bonn va compondre. El títol va anar variant en el seu moment. Inicialment, Beethoven havia previst el més just i adequat de *Leonore*. I és que aquí l'heroïna, la que salva el seu estimat, és la dona i, en canvi, l'home té un paper clarament passiu, si més no en la fase argumental en què se centra l'òpera. La composició va resultar complicada per al músic, que va acabar fent-ne diverses versions entre els anys 1806, 1806 i 1814. La tercera és la que se sol representar, en dos actes en lloc dels tres inicials. L'obra té un paper important en l'evolució de Beethoven des del classicisme al romanticisme. L'argument li serveix per expressar els ideals de llibertat i humanisme en els quals creia el compositor, igual que acabà fent amb el seu "Himne a l'alegria" de la 9a simfonia.

Tipologia	Composició	Llibret	Font	Estrena	Aquí?
<i>Singspiel</i> (amb talls parlats), en dos actes (n'havia tingut tres)	 Ludwig van Beethoven	 J. Sonnleithner i altres	Basat en l'òpera <i>comique</i> de Jean-Nicolas Bouilly <i>Léonore, ou l'Amour conjugal</i> , del 1790	Absoluta el 20-XI-1805 a Viena al Theater an der Wien	A Catalunya s'estrenà al Liceu el 11-1-1921

DE QUÈ ENS PARLA

La trama de l'òpera transcorre a Sevilla, a finals del segle XVIII, en les dependències de la presó.

ACTE I

Leonore, disfressada d'home amb el nom de Fidelio, es posa a treballar a la presó per intentar alliberar el seu marit, Florestan, presoner polític per haver criticat Pizarro, un dèspota local. Leonore es guanya la simpatia de l'alcaid de la presó, Rocco, i l'interès de la germana d'aquest, Marzelline, que se n'ha enamorat creient que és un home. Això provoca la gelosia i patiment de Jaquino, enamorat de Marzelline. La insistència de Leonore aconseguirà que es deixi sortir els presoners una estona al pati de la presó, cosa que no era habitual. No surt Florestan, que està sota aïllament.

ACTE II

Florestan, sol, enyora la llibertat i la companyia de la seva dona. Pizarro ha decidit que cal matar l'opositor ràpidament per evitar que el posi en evidència durant la imminent visita d'un ministre a la presó. Rocco es nega a matar el presoner. Pizarro diu que ho farà ell però obliga el carceller a cavar una fossa a la masmorra en companyia de Fidelio-Leonore. Quan Pizarro intenta matar Florestan amb un punyal, Leonore s'hi interposa i treu una pistola. L'arribada posterior del ministre porta a la detenció de Pizarro i a un *lieto fine* (l'habitual final feliç). S'han imposat l'amor i la virtut.

FIXEM-NOS-HI

ACTE I

- Orquestra: **Obertura** [\[Z\]](#). Beethoven la canvià fins a quatre vegades. L'actual és de 1814. L'energia i el dinamisme creixent de la música expressen la decisió de la protagonista.
- ÀRIA de Marzelline: **O wär ich schon mit dir vereint**. Ella està enamorada de Fidelio-Leonore. [\[Z\]](#)
- QUARTET: **Mir ist so wunderbar**: Un meravellós sentiment m'envaeix. Tots canten a l'amor però en diverses sintonies afectives [\[Z\]](#). Fantàstic.
- COR: **O welche Lust, in freier Luft** és el cor dels presoners, himne a la llibertat. [\[Z\]](#)

ACTE II

- ÀRIA de Florestan: **In des Lebens Frühlingstagen**. Enyora la llibertat i la seva dona. [\[Z\]](#)
- QUARTET i DUET Leonore i Florestan: **Er sterbe... O namenlose Freude**. De l'escena de l'alliberament es passa finalment a la trobada dels esposos. [\[Z\]](#)

← • Dra. musical: **Susanna Mälkki**

• Dr. escena: **Jürgen Flimm**. Situa l'acció en un lloc indeterminat contemporani →

Florestan (tenor)	Leonore / Fidelio (soprano)	Marzelline (soprano)	Rocco (baix)	Pizarro (baríton)
 David Butt Philip	 Lise Davidsen	 Ying Fang	 René Pape	 T. Konieczny

La soprano de moda al món, → abans d'interrompre l'activitat per gestació.

Comentaris: